

[Aksel Larsen.]

end den synes at være. Jeg ville ønske, at beslutningen her i tinget blev helst enstemmig, og hvis det ikke kunne blive tilfældet, så godt som enstemmig. Jeg kan ikke undgå at få det indtryk, at utilfredshed med den måde, sagen er forberedt på, og det tempo, den skal afsluttes i, har været medvirkende til, at tonen hos modstandere af udleveringen er blevet skarpere, end den ellers ville have været, og måske er det endda sådan, at nogle, som under andre omstændigheder ville stemme for overleveringen af håndskrifterne, i den givne situation, på grund af de ydre forhold, ikke vil stemme derfor.

Jeg mener ikke, at det ærede medlem hr. Poul Møller skulle have bragt det rygte til torvs om, at sagen skal forceres igennem, for at den nuværende højtærede undervisningsminister kan få sit navn under en lov. Derved risikerer det ærede medlem jo kun, at man ræsonnerer omvendt, at noget af modstanden imod, at denne sag afgøres nu, kan være født under indtryk af lyster til at sørge for, at det blev en anden undervisningsminister, der skrev under. Jeg tror ikke, at nogen af delene er rigtigt, men så havde det været bedre, om det sagte var usagt, i hvert fald fra folketingets talerstol.

Jeg mener ikke, at det, at vi har måttet gennemføre lovforslaget noget forceret, men efter min mening ikke alt for forceret — der er kun det ved det, at folketinget har haft en mængde andre sager at behandle på samme tid — bevirker, at man bør tage en anden stilling til lovforslaget, end man ellers ville have taget. Spørgsmålet om de islandske håndskrifter er gammelt, det har været overvejet i tilstrækkelig mange år, det må finde sin løsning. Det er godt, om det finder sin løsning nu. Jeg vil anse det for yderst uheldigt, om man nu, da sagen har ligget i folketinget i 5-6 uger i form af lovforslag fra regeringens side, udsætter dens afgørelse længere end absolut nødvendigt. Jeg finder, at den løsning, der er foreslået, er tilfredsstillende. Jeg kan ikke se, at Danmark kan have interesse i at modsætte sig løsningen. Jeg tror, det vil være tilfredsstillende for Island, og jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 12²³.

Mødet genoptaget kl. 14.

Formanden: I skrivelse af dags dato anmoder finansministeren om, at det i toldlovens § 1, stk. 6, nævnte udvalg snarest må blive nedsat.

Det er meddelt mig, at *Brodthagen* ønsker at udtræde af finansudvalget. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for Brodthagen har vedkommende gruppe udpeget *Lysholt Hansen*, som herefter er valgt.

Forhandlingen genoptoges.

Rimstad: Den mangel på handlekraft, den afmagt, som den siddende regering lagde for dagen under de nu afsluttede løn- og landbrugsforhandlinger, synes i denne sag afløst af en standhaftighed og en stædighed, som havde været en bedre sag værdig. Det forekommer, som om den højtærede statsminister i sin iver efter at få vognen op af den ene grøft nu med voldsom hast ender helt ovre i den anden. Det er en usikker og lidet tillidvækkende saksakurs, der må afskaffes, en kurs, der i alt for høj grad er præget af opportuniste og taktik og i alt for ringe grad præget af forudseenhed og værdig ro.

Hvis man i denne sag, der ude omkring i landet ligger så mange på hjerte, fra folketingets side ønsker at gøre ret og skel og ikke blot, som den høje regering, vil indtage det samme standpunkt som et forkælet barn: at råbe højere og højere for at få sin vilje, så er det nødvendigt, at sagen også af hensyn til det høje tings værdighed i ro og med beherskelse og med den nødvendige tid til rådighed omhyggeligt undersøges ud fra de tre synspunkter, som til sammen må være den eneste rigtige baggrund for en endelig afgørelse.